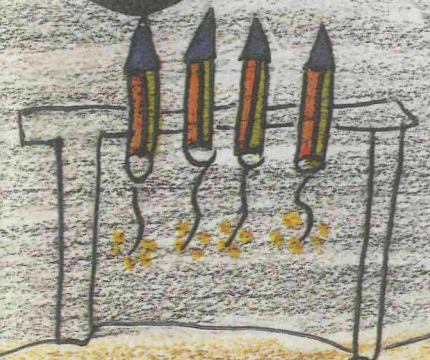
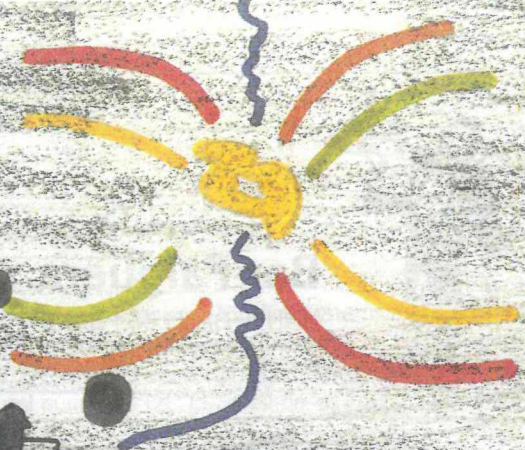

BONES
FESTES

El Soroll De Les Fonts

Revista Trimestral
Sant Joan les Fonts
Exemplar gratuït
n.º 8 juny 1992

Joan Font

Cafeteria Bar Falguera

SANT JOAN LES FONTS
Tel. 29 07 31

Plaça Major, 8 - Telèfon 29 01 78
17857 SANT JOAN LES FONTS (Girona)

CLÍNICA DENTAL SANT JOAN

Enric Granados, 8 baixos, 1ª (Edifici Illes Medas)
Tel. 29 05 41 - Sant Joan les Fonts

Assegurances
ROSER

c/. Olot, nº 30
Tel. 29.05.28
SANT JOAN LES FONTS

ELECTRODOMÈSTICS, TVC, VIDEO, HI-FI
MONTOLIU SO I VISIÓ
(Successors H. Espiguler)

Aiguanegra, 15 - SANT JOAN LES FONTS- Tel. 29.01.29
DISTRIBUÏDOR OFICIAL I SERVEI TÈCNIC PROPÍ

SONY

Juvinová
FUSTERIA

c/. Can Bo. s/n. - Tel. 29.02.07
- SANT JOAN LES FONTS

embotits eugení

CARNISSERIA EMBOTITS CASOLANS

Sant Antoni, 9 - Tel. 290205 17857 SANT JOAN LES FONTS

VILA

JOAN VILA i QUER

REPARACIÓ DEL AUTOMÒBIL

C/. Aiguanegra, 16
Tel. 29 09 05
SANT JOAN LES FONTS

AIGUA
GAS
CALEFACCIÓ

Ptge. de Barcelona, 11 - Tel. 29 01 83 - 17857 SANT JOAN LES FONTS

EL DIDAL

Carrer Francesc Caula, 1
SANT JOAN LES FONTS

Carme

MERCERIA - COTILLERIA
ARTICLES INFANTILS
i DE REGAL

Representant de JOIERIA FORTUNA

Galleries Cial. Cisteller, 21 - Tels. 29 10 79-29 08 46
SANT JOAN LES FONTS

c/. Paperers, n.º 6 - Tel. 29 04 72

Sant Joan les Fonts

Director / Cap de Redacció:

J. Carles Gómez Cacho

Administració / Publicitat: Josep Me Rull
Jordi Sucarrats**Redacció:**Josep Me Pérez
Me Clara Sánchez
Esther Santaló
Nuri Gussinyer
Alfonso López del Valle
Joaquim Faja
Joan Guirado
Jordi ValverdeAnna Mir
Pere Juanola

Pep Noguer

Dipòsit legal: GI-966-90.**Fotocomposició:**

FOMEGA, S.L. - Olot.

Impressió:

Impremta Aubert - Olot.

Exemplar gratuït.**Tiratge de 1.200 exemplars.****REVISTA
PATROCINADA
PER L'AJUNTAMENT
DE
SANT JOAN LES FONTS****Col·labora:
TORRASPAPEL, S.A.****Portada:
Jordi Palacios****Í N D E X**

Editorial	
A cau d'orella	3
Sorolls d'un trimestre	4
Calaix de sastre	8
Esport i lleure	9
Col·laboracions i opinions	11
L'art de menjar / Lletres ...	13
Salut	15
Música i marxa	17
La crítica d'art	18
Programació ràdio	22

EDITORIAL

Encara que no hagin passat els tres mesos reglamentaris, tornem a ésser amb vosaltres. Era una qüestió lògica que sortís la revista per la nostra Festa Major. La propera cita, però, intentarem que sigui d'aquí a tres mesos, coincidint, a més, amb el nostre segon aniversari.

Anem a repassar el contingut d'aquest número 8 de "El Soroll de les Fonts" i comentar-ne algunes novetats.

Com és lògic, no podíem deixar de fer un modest homenatge a un home que ens va deixar per a sempre, no fa gaires dies. Parlo del nostre amic i col·laborador Gabriel Granados. Des d'aquestes línies vull donar, en nom de tota la Redacció, el nostre condol a la seva família, la qual sempre ha estat a punt per ajudar-nos en la nostra tasca de fomentar la cultura, de la qual ells formen part, indiscutiblement.

També destacarem la gran col·laboració de la nostra Escola Castanyer. Des de la portada fins a un reportatge sobre la intensa vida cultural, que ha donat com a resultat un important premi, a més de la satisfacció per la feina feta. Des d'aquí la més sincera enhorabona, i que continuï així!

Temes com les Olimpíades no hi podien faltar, des de diferents punts de vista. O com preparar una petita farmaciola per a l'estiu. La nova programació de Ràdio Sant Joan i un reportatge sobre aquests quasi tres anys de vida, així com la idea de premiar la gent que treballa en aquest mitjà voluntàriament, amb els premis Micròfon i Auricular d'Or.

Continuant en la línia de renovació i recerca d'un model de revista modern i amè, hem canviat el tipus de lletra i la retolació, així com la supressió de certs títols genèrics per donar una major flexibilitat a la informació. Les seccions podran sortir o no segons les necessitats i les circumstàncies, com el cas de "L'Ajuntament informa", que passa al format d'una entitat més del poble, a més que ells mateixos trauran de forma esporàdica un butlletí municipal. Tot i així, continuaran col·laborant amb les seves informacions d'interès per a tots els santjoanencs.

Per últim, no podem oblidar que tornem a estar de festa. Aquesta vegada és la Grossa, o sigui que esperem que us ho passeu d'allò més bé. A més, servirà de preàmbul a l'estiu, sempre tan esperat, del qual també desitgem que gaudiu plenament.

Fins a la propera!

J. Carles Gómez Cacho
Director

A CAU D'ORELLA

No som entesos en el tema filològic, però nosaltres gaudim d'una llengua que a part de tenir una sonoritat agradable per a aquells qui no l'entenen, és molt rica en vocabulari. Potser sigui aquest el motiu que fa que ens hi recolzem per explicar de la manera que més convé allò que volem.

El darrer any han aparegut una sèrie d'articles a la premsa comarcal i local. El tema: el de sempre! No cal fer-ne més esment. Però sí que seria bo fer una reflexió en aquest mitjà que és del poble:

Potser hi ha gent que a hores d'ara no entén gaire bé el sentit de la paraula "democràcia", i encara no accepta els resultats electorals del passat maig del 1991. Potser hi ha gent que encara té la mentalitat que les coses es canvien des de la premsa comarcal fent una "política" (permeteu-nos-ho posar entre cometes) errònia i equivocada, i potser encara hi ha gent que pensa que els draps bruts es renten fora de casa.

Mireu, es fa difícil de creure que les coses poden canviar quan encara hi ha gent que no ha entès que la comunicació afecta i beneficia les dues bandes. No volem entrar en política, però sí que volem reivindicar una cosa molt clara, i que TOTS estíem: el nostre poble.

Quina és la imatge que es dona des de Sant Joan les Fonts a la comarca de La Garrotxa si només expliquem que la Comissió de Govern ha fet això i allò, i que potser s'hauria d'haver fet d'aquesta o d'altra manera?; i jo em pregunto: on és la gent que ho critica quan se la necessita?

Sant Joan, Sant Joan,
ets tu qui plores
i ho fas com un infant
per tot allò que enyores.

Si tothom estima el poble i tothom vol el seu bé, a què respon posar el fre de mà a totes les iniciatives ja siguin de l'Ajuntament, del Club, de la Ràdio, del Casal d'Estiu, de... de Sant Joan les Fonts?

El problema és molt clar: hi ha massa orgull!, un orgull que no porta a res en absolut. No és un orgull sà, no és un motiu de sentir-se ple quan expliquem que som santjoanencs; és un orgull mesquí, egoista i sense cap fonament.

Joves santjoanencs: ATUREU-HO, SISPLAU!

SOROLLS D'UN TRIMESTRE

Una vegada més, des d'aquest apartat tenim la intenció de reflectir en quatre ratlles allò més important que ha anat succeint al nostre municipi al llarg dels darrers tres mesos. Ben informats, benvinguts!

* L'abril és encapçalat per una notícia que ens ve des de l'Ajuntament santjoanenc. Aquest demana un crèdit de vint milions de pessetes com a última part de l'aval de cinquanta milions previstos en el pressupost de 1992. Aquest crèdit es demana per fer front a despeses de funcionament intern, personal, serveis, manteniment, etc..., així com també per fer front a les despeses generades pel deute municipal. Actualment, segons informa l'equip de govern, s'han liquidat un total de cent cinquanta factures incloses en el programa del Pla d'Endeumentament.

* L'Ajuntament santjoanenc dóna suport al projecte de variant de Castellfollit dissenyat per Pere Macias i Jordi Sanmillan. Aquest projecte preveu la construcció d'una variant que connectaria el pla de les Funoses, travessant el riu Turonell i entrant en el túnel que resseguiria la part posterior del cingle, amb sortida al castell i amb un enllaç fins a la cruïlla de Montagut prop de la urbanització de La Cometa. L'Ajuntament santjoanenc ha donat suport a aquesta proposta donat que és la que menys impacte i menys perjudicis provoca al municipi de Castellfollit de la Roca.

* El dissabte dia 11 d'abril, l'Escola Municipal de Belles Arts ens obsequiava de nou amb una de les seves propostes. En aquesta ocasió, amb una exposició de pintures del col·lectiu de La Pedrera. Aquesta és, una vegada més, una bona mostra de l'excel·lent línia que segueix aquesta entitat santjoanenca. L'exposició, com gairebé totes, va romandre oberta durant quinze dies. I parlant de l'Escola Municipal de Belles Arts de Sant Joan, cal dir que el passat dia 2 de maig va celebrar el seu catorzè aniversari al llarg dels actes de la festa del Roser. Entre els actes d'aquesta commemoració hi havia el lliurament de la quinzena edició del concurs de pintura ràpida que, malgrat que se celebrés en un dia plujós, va tenir molt d'èxit de participació.

* Els dies 2 i 3 de maig se celebra amb molt d'èxit la festa del Roser de Sant Joan les Fonts. Aquesta era la primera vegada que la nova Comissió de Festes havia de demostrar el treball dut a terme des d'uns mesos enrera. Cal dir, i felicitar-los per això, que en la festa no hi va faltar de res, i que a part d'això es va veure amb bons ulls el fet de no vendre abonaments i que la festa prengué un caire totalment popular.

* Diverses entitats del poble van organitzar una pedalada reivindicativa i oberta a tothom pels voltants de Sant Joan. Aquesta iniciativa pretenia dos punts, principalment: el primer, passejar-se una estona relaxadament i amb bon humor pels entorns naturals de Sant Joan les Fonts; el segon, demanar explicacions de diversos "punts foscos" quant a senyalització, asfaltat, etc., que tenen el municipi i rodalies. Al llarg de la matinal esportiva es va oferir als participants un esmorzar i una explicació per part de l'Alcalde dels punts abans esmentats.

* A mitjans del mes de maig es presenta altra vegada una nova mostra de la feina que es fa des de l'Escola de Belles Arts de Sant Joan les Fonts. En aquesta ocasió no es tracta de pintura, sinó que la mostra recull una branca molt concreta de l'Escola: l'Aula de Fotografia. Així doncs, s'exposen una sèrie de treballs i també una sèrie de màquines de fotografiar antigues cedides pel bisbalenc Miquel Tor.

* A finals del mes de maig el Col·legi Castanyer va ésser guardonat amb la catorzena edició del Premi Baldiri Reixach, concedit per la Fundació Jaume I. Aquest premi es va instituir amb la voluntat de valorar el lloc que ocupen la llengua i la cultura catalanes en el projecte educatiu de les escoles. El Col·legi Castanyer va ésser premiat pel projecte de catalanització del centre que va començar el curs 1984 - 85.

* L'Escola Municipal de Belles Arts de Sant Joan les Fonts va inaugurar la mostra de fotografia en la darrera festa de Sant Feliu de Pallerols. L'acte va tenir lloc a la sala d'actes de l'Ajuntament d'aquesta vila, i comptà amb la presència dels alcaldes de Sant Feliu i Sant Joan, i del director del centre, Francesc Gómez.

* Com tothom ha pogut veure, es duen a terme les obres de construcció d'una nova plaça a Sant Joan, en concret a la urbanització Cisteller. La plaça tindrà uns 2.000 m² de superfície i un pressupost d'uns dos milions de pessetes. Aquesta plaça serà el marc de totes les actuacions de la Festa Major d'aquest any i dels diversos actes i activitats estiuenques de Juvinyà - 92. Els santjoanencs podran gaudir de totes les activitats de l'estiu sota una carpa que s'instal·larà al seu bell mig.

* Ha sortit el n.º 3 de la revista "Parlem-ne". Aquesta revista ve rubricada per CDC de Sant Joan les Fonts. S'hi poden trobar des d'articles de cuina, de salut, de diverses entitats, fins a articles referents a la gestió que es duu a terme des de l'oposició, informacions del Consell Comarcal de la Garrotxa i un article signat pel president de l'Excma. Diputació de Girona, Josep Arnau.

* Se celebren, com cada any per aquestes dates, les festes de Sant Joan les Fonts. A destacar que enguany la comissió de festes recupera la tradició de fer la foguera de Sant Joan als terrenys on

s'havia fet antigament, que la festa torna a ésser popular i, per tant, els actes gratuïts, i la ubicació dels actes festius a la nova plaça de Cisteller on s'ha instal·lat una carpa. Aquesta serà la protagonista per a tot l'estiu, ja que a part dels actes de la Festa Major també acollirà els de Juvinyà 92 i servirà de bar en les caloroses nits d'estiu.

A nosaltres no ens queda més que desitjar-vos que passeu unes bones festes de Sant Joan, que gaudiu de la nit del solstici d'estiu, i que la Flama del Canigó ens porti bons auguris.

Casal dels Avis

ÉS JUST? (I)

Casals d'Avis Municipals i Casals d'ICAS, germans pobres i germans rics? Els favoritismes i les marginacions també es donen en el món de la tercera edat. Per què aquestes diferències si tots compleixen una mateixa funció? És just?

No cal acusar ningú, però sí que hi ha fets que amb tot el seu saber, els seus estudis, també en posar lleis o normatives no les fan, en el meu criteri, justes. Ja començo per dir que no cal donar la culpa a ningú, però sí que puc dir que "entre todos la mataron y ella sola se murió".

Si he encapçalat la meva col·laboració així, ha estat pel meu càrrec, en l'actualitat, de president del Casal d'Avis del nostre poble. Aclareixo:

Trobeu justes les diferències entre casals d'avis municipals i els d'ICAS? Jo no. I si estic equivocat, voldria que algú més entès em donés una explicació. Moltes vegades he examinat el tema i sempre em pregunto: Per què un casal d'ICAS té un pressupost directe de la Generalitat i els municipals no?

¿Per què els casals municipals han d'omplir un plec de paper de tot el que pensen fer, de totes les activitats programades, i després d'un llarg període de temps, si hi ha sort, et donen un 10% de totes les despeses presentades?

Aquesta ha estat una pregunta que he fet altres vegades a persones de dintre el "ram" i, és clar, clarament ningú no m'ha tret de dubtes. I jo penso: deu ser... perquè nasqueren primerament els casals d'ICAS i a la nostra terra els hereus encara tenen privilegis sobre els altres germans?

Vist és que, quan treballàvem, tant eren les nostres quotes, en les cotitzacions, com les dels ciutadans de llocs de més de dotze mil habitants, i sols aquests podien tenir fins ara els casals d'ICAS.

Amb tot, repeteixo: no culpo ningú, però sí que crec i dic: És mal fet. I com més voltes dono a l'assumpte menys clar em queda. Repassem fredament i tranquil·lament el tema: Tots els pressupostos de la Generalitat, d'on surten? Si no ho tinc mal entès, dels impostos que, directament o indirectament, paguem entre tots. D'això viu un casal d'ICAS.

De què viu un casal municipal? Viu de la subvenció que tot Consistori pot donar i de les quotes que paguem, en els pobles petits, els pensionistes. Resultat: si els meus comptes no són equivocats, paguem com a mínim dues vegades per un sol servei.

Segurament que en tota aquesta parrafada quelcom hi ha d'equivocat, però tot, tot, no. I sobre allò que qui calla atorga, com tenim per costum de dir, jo hi afegiria: el qui calla no diu res. I si no diem res és que tot va bé, i això sí que no!

* Acabarem el resum del trimestre amb un recordatori al nostre bon amic Gabriel Granados i Llimona, que morí a rel d'una malaltia el diumenge dia 31 de maig, als 60 anys d'edat. En Gabriel era una persona aficionada al món de la música, ja per herència. Havia estudiat música al Liceu i havia interpretat obres del seu avi, Enric Granados, mundialment conegut. A part, també havia actuat com a pianista en l'Orquestra Marimba, i ofert diversos concerts tant a nivell del poble com de fora. Fins el trimestre que ve, que passeu un bon estiu.

Pep Pérez i M.ª Clara Sánchez

Segurament que en llegir aquestes reflexions algú podria pensar que em guia l'enveja.

No, tot el contrari. Si en aquests moments l'Administració destina X pessetes als casals d'ICAS, el meu gust seria que n'hi destinés XXX, però que per als germans pobres de la família (els municipals) procurés posar tota una X, no sols un 10% com ara, si hi ha sort.

També a nosaltres ens agradaria poder renovar el mobiliari, sobretot les cadires, les que tenim; pobretes, ja comencen a demanar la jubilació, ja porten molts anys de cotització i la mereixen sobradament.

Igualment podria ser que aquestes normes per regir el funcionament dels casals, tant d'un règim com de l'altre, fossin correctíssimes, però no justes.

En el meu petit entendre, quan les feren, segurament que eren perfectes, però d'això ja han passat molts anys i allà on sols hi havia tres pensionistes ara n'hi ha com a mínim trenta. Amb això voldria dir i demostrar que aquestes normes són antiquades, fora de temps, igual com les carreteres fetes els mateixos anys són poques i estretes, i cal fer-ne més i més amples, perquè si no, no podríem circular. Als casals d'avis els passa el mateix: ICAS en té pocs i, com les carreteres, estrets.

En el temps de l'"exigim" jo sols voldria equilibrar la balança, encara que el platet dels casals municipals quedés una mica enlairat per menys pes. Com deia anteriorment: Una per als petits, tres per als grans, però no com ara, sols un 10%.

Imitant tranquil·lament els fets, amb filosofia, podria dir frases fetes com aquelles que: per demanar mai ningú no s'ha empobrit; qui sembla, cull; si en demanes tres i en reps un, quelcom has guanyat... Què més podem dir? Ah, sí!, que Déu vulgui que les meves petites reflexions caiguin en terreny adobat; floreixin i donin el seu fruit, però que per ser en un lloc ja sembrat no "canyin" les plantes més antigues i perdessin el bon fruit ja recollidor.

Veritat que no és pas demanar massa? Nosaltres, els petits, pensem que dintre els pressupostos de l'Estat hi juguen tants milions, que serveixen per a tantes coses, que un petit pessiguet d'aquí, un altre d'allà... poc que hi coneixerien res i podrien fer tan feliços els pensionistes dels casals municipals, que sens dubte tots donàriem el nostre vot a aquell qui fes realitat el nostre somni. Veritat que sí?

Joan Gutsens i Prats

L'amic informa

LA LLET

Com a aliment bàsic en la dieta humana, ha passat d'ésser un producte natural a un de més dintre de l'alimentació actual, inclús deixant enrera els seus orígens, amb els consegüents additius i rebaixes. La proliferació de diferents tipus de llet ens fa dubtar a l'hora de triar-ne una o altra. Per això, conèixer una mica més d'aquest important aliment ens pot ésser de molta utilitat.

La llet és un dels aliments més habituals i antics en la dieta de l'home en totes les seves edats, i és totalment imprescindible els primers anys de la seva vida. Entenem per llet un líquid segregat per les glàndules mamàries de les femelles mamíferes; és una emulsió perfecta que conté, a la vegada, elements en suspensió i en dissolució.

Les substàncies dissoltes són la lactosa o sucre de la llet, sals minerals (sal, calci, fòsfor) i alguns albuminoides, i en suspensió es troben el greix, altres albuminoides, partícules fosfàtiques, etc. A més, integren la llet diversos àcids (cítric, úric), diastasses o enzimes i altres productes mal identificats.

En el congrés de lleteria de Budapest de l'any 1909 es va donar la definició de la llet, no superada en l'actualitat, que deia: "La llet és el producte integral del fet de muntir, completament i continuadament, les femelles lleteres sanes, ben alimentades i netes, sotmeses a un règim apropiat i no cansades; ha d'estar recollida amb netedat i no tenir calostres."

Aquest producte, que en principi ha de respondre a la seva definició, es presenta al mercat en forma líquida amb la totalitat dels seus elements; en forma concentrada a causa d'haver extret part de l'aigua de la seva composició normal. Aquest tipus de llet, si se li afegeix sucre, s'anomena llet condensada. També es presenta en forma de pols a causa de la seva dessecació industrial, mitjançant la qual s'ha eliminat la quasi totalitat de l'aigua que la mantenien en estat líquid. Recordem que l'element majoritari de la llet és l'aigua, la qual representa el 85 - 90% del seu volum.

Com que la llet conté infinitat de gèrmens, alguns de procedents del mateix animal i altres d'adquirits a través de la seva manipulació, cal sotmetre-la a diversos processos tèrmics per eliminar-los. Aquests procediments poden ésser **pasteurització**, que consisteix a escalfar-la a 72 - 78°C durant quinze segons; **esterilització**, procediment mitjançant el qual se la sotmet a un preescalfament de 70°C, i a un escalfament posterior a l'envasat de 110° a 120°

cc durant uns vint minuts; **uperització** o **UHT** (ultra high temperature), procés d'esterilització que consisteix en un tractament a alta temperatura de 135° a 150°C durant un període de temps molt curt (uns dos segons).

La **pasteurització** és el procediment que menys perjudica els elements nutritius de la llet, però com que no mata la totalitat dels gèrmens cal conservar-la en frigorífic i consumir-la dintre les 24 hores següents de la seva adquisició.

L'**esterilització** mata la totalitat dels gèrmens, però al mateix temps perjudica l'equilibri proteic i mineral, a més de destruir la major part de certes vitamines i enzimes. L'avantatge d'aquesta llet està en la seva conservació, pràcticament il·limitada, encara que una vegada obert l'envàs ha de guardar-se en frigorífic per evitar el risc de contaminació per contacte amb l'aire ambiental.

La llet **UHT** constitueix tot un progrés en les llets de llarga duració, ja que la curta durada a què es limita el seu escalfament redueix considerablement la pèrdua o degradació d'elements nutritius.

És important recordar que l'exposició de qualsevol tipus de llet a la llum natural o artificial, provoca la destrucció d'algunes vitamines i accelera el procés d'enranciment, per la qual cosa és necessari conservar-la sempre resguardada de la llum.

Finalment tractarem de la llet a doll, que té seriosos perills a causa de la seva contaminació procedent, com hem dit, del propi animal (tuberculosi, brucel·losi) o de l'ambient de recollida, generalment carregat de tot tipus de microbis. Aquesta llet, per tant, cal bullir-la més d'una vegada abans del seu consum, amb la consegüent pèrdua d'elements nutritius que això comporta.

Volem fer-nos ressò de la importància que té la llet pel seu contingut en proteïnes, greixos i principis minerals, sobretot en calci, element importantíssim per a la nutrició de nens, adolescents i dones embarassades. També és molt important per a persones velles, perquè el calci pal·lia la pèrdua d'aquest element evitant problemes d'osteoporosi, tan freqüents en aquestes edats. Cal recordar, tanmateix, que hi ha adults que no poden digerir bé la llet perquè el seu estómac no produeix **renina**, element que deixa de produir-se als vuit o deu anys d'edat, cosa que dificulta la seva digestió en no existir el procés previ de degradació de la casseïna.

És aconsellable, doncs, que a partir dels deu anys es prengui la ració de llet mitjançant productes fermentats com kèfir, iogurt o formatges.

En articles successius parlarem més extensament d'aquests interessants productes procedents de la fermentació de la llet.

Alfonso López del Valle

La Maranya

UN ANY MÉS DE MARANYA

Sí, realment podem dir que aquest és i ha estat un any de maranya per als infants i no tan infants de Sant Joan. A part del ja conegut Casal d'Estiu, al llarg d'aquest hivern s'han dut a terme diverses activitats, sorgides totes elles de l'intent de donar al poble un cert clima de dinamisme i per garantir a la mainada unes activitats lúdiques que molt sovint no són preses en consideració.

Les activitats celebrades amb motiu de les vacances de Nadal i del Carnestoltes han estat, doncs, els primers passos cap a LA MARANYA hivernal. Tot i que han estat tan sols dues activitats, el balanç que en fem és del tot positiu. La participació i l'interès dels participants fan que la maranya continuï, aquest cop camuflada de Festa Major..., més ben dit, d'Olimpiada (vegi's programes a part).

Pel que fa a la nostra estació estiuenca, el Casal diari serà part important en la vida de molts nens i nenes del poble. Però, a més de totes les sorpreses que caldrà anar-hi descobrint dia rera dia, s'han previst les activitats de Colònies, Campaments i Ruta. Totes les activitats proposades presenten característiques definitòries d'altres anys i, alhora, innovacions prou transcendents; en aquest

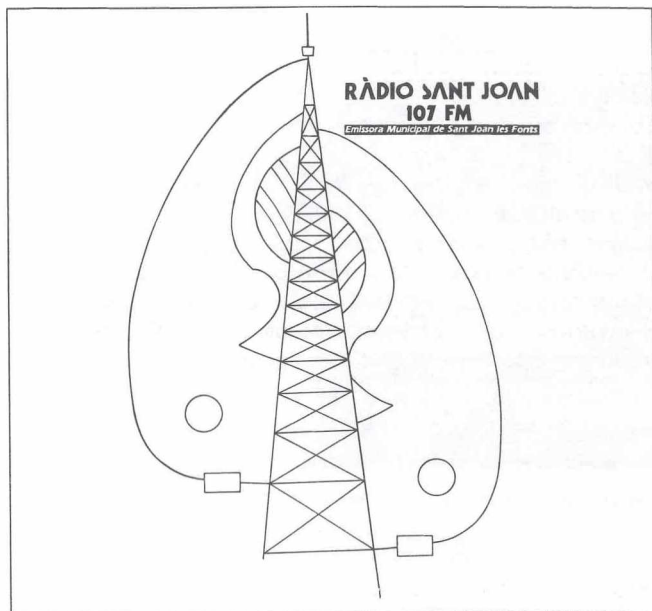
darrer cas, i potser la ressaltem pel fet que és un apartat que ens satisfà plenament, la principal innovació és la incorporació d'uns "monitors en formació" que engrandeixen La Maranya. Dèiem que era una innovació important, ja que suposa posar els fonaments de la continuïtat del grup i de la tasca dinamitzadora. L'ocupació d'aquest jovent del poble, ex - participants dels primers anys del Casal d'Estiu, i la continuació de la iniciativa per oferir alternatives de diversió a la mainada, fa que sense cap mena de dubte puguem afirmar que **la maranya continua!**

Grup La Maranya

Ràdio St. Joan

Ràdio Sant Joan, 107 FM: Un impuls des del poble a l'exterior

Com tothom ja sap, el mes de novembre Ràdio Sant Joan celebrarà el tercer aniversari de la seva inauguració. Aquesta entitat, que fou creada des de l'Ajuntament, és federada a la xarxa d'emissores municipals de Catalunya, l'EMUC, a la qual pertany des de la seva creació.

La primera programació de Ràdio Sant Joan es posà en antena el mateix dia de la inauguració, i constava de 30 hores setmanals de programes diversos realitzats per un total de 45 col.laboradors. A hores d'ara Ràdio Sant Joan posa en marxa la seva sisena programació amb 70 hores d'emissió i una vuitantena

de persones com a plantilla col.laboradora. Pel que és evident, Ràdio Sant Joan ha crescut. Aquest creixement ha estat progressiu i constant. Però de seguida es va veure el problema: massa hores de programació volia dir tenir pràcticament tot el dia l'estudi ocupat i, per tant, poques hores per enregistrar entrevistes, xerrades, veus de protagonistes i programes en general. D'aquesta manera la directiva de Ràdio Sant Joan es proposà de crear un estudi de gravacions. El problema d'espai és evident en l'antiga casa del metge, però per sort teníem l'indispensable per dur a terme aquesta obra. De seguida es demanà permís a l'Ajuntament per ampliar l'entitat, i aquest els el concedí. Les obres eren senzilles. Es tractava de repetir de manera inversa el mateix que tenien com a estudi de directe. D'aquesta manera, i ara que les obres ja són enllestides, Ràdio Sant Joan afronta una nova etapa de la seva història com a primera emissora municipal de la comarca amb estudi de gravacions. Això vol dir disposar sempre dels aparells necessaris per enregistrar les entrevistes pertinents, els programes que toqui i les falques publicitàries que, d'ençà que hem començat l'any, han crescut notablement.

La direcció de Ràdio Sant Joan, formada per Josep M. Pérez, Joan Bramon, Pere Juanola i Xevi Plana, es proposà d'instituir uns premis com a reconeixement a totes les persones que col.laboren amb el mitjà del poble. D'aquesta manera neix la iniciativa de crear els Micròfons i Auriculars d'Or.

Els Micròfons i Auriculars d'Or són unes estatuetes de disseny exclusiu creades per a l'ocasió. Aquest acte és encaminat, com hem dit, a reconèixer la tasca de les persones que col.laboren amb Ràdio Sant Joan, però a mesura que la idea anava prenent forma real es pensà a incloure en el festival totes les emissores de la comarca de La Garrotxa, que no són poques! Tenim Ràdio la Vall, que ara ja fa uns deu anys que es posà en antena; Ràdio les Planes d'Hostoles, Ràdio Besalú, Ràdio Vall d'en Bas, Ràdio Olot -la més veterana de la comarca- i Ràdio Sant Joan.

En total hi ha 24 micròfons d'or atorgats i uns 17 Auriculars

d'Or. Els primers s'han atorgat sota criteris diversos com les enquestes que en el seu dia va fer Ràdio Sant Joan a la gent del poble, i edats dels locutors de la comarca de La Garrotxa. Els segons, per la seva banda, són el reconeixement que des de l'emissora santjoanenca es fa a diverses persones i entitats de la comarca. A part hi ha una cinquantena de diplomes per a totes aquelles persones que han estat finalistes en les nominacions. L'espectacle és assegurat, encara que en ésser una primera iniciativa cal tenir en compte que el risc també és important. A l'acte li donen suport l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, el Consell Comarcal de la Garrotxa i diversos empresaris de la comarca, principalment d'Olot, Sant Joan les Fonts, Begudà i La Canya.

Els actes organitzats per al dia 26 de juny començaran a les 7 de la tarda al pati de l'emissora, amb la inauguració de l'estudi de gravacions. Se servirà un refrigeri. A les 8 arribaran les autoritats amb cotxes de luxe al cinema Iris de Sant Joan les Fonts per tal de donar començament a la cerimònia que abans hem esmentat. Entre les autoritats convidades hi ha el vice-president primer del Parlament de Catalunya, la presidenta del Consell Comarcal de la Garrotxa, els alcaldes de la comarca que tenen emissora al seu municipi, el cap del gabinet de direcció de les Emissores de la Generalitat, el coordinador de RAC 105, el president i el coordinador de les emissores municipals de Catalunya i, per suposat, els equips directius de les sis emissores garrotxines.

Durant l'acte se servirà un complet pica - pica per trencar el cuc, i hi haurà l'actuació de la Coral Aiguaneix de Sant Joan les Fonts.

Però no tot s'acaba aquí. Queda encara en cartera l'organització per part de Ràdio Sant Joan d'un torneig de futbol entre tots els col.laboradors radiofònics de la comarca.

Una embranzida que ha pres Ràdio Sant Joan a nivell extern, però cal tenir en compte que hi ha altres projectes a nivell intern i de programació, que esperem que donin el seu fruit d'aquí a molt poc. Parlem del vot favorable que es va donar des de l'emissora santjoanenca a tirar endavant una xarxa de ràdioenllaços que permetrien connectar les 169 emissores municipals que hi ha actualment a Catalunya.

Aquesta infraestructura vindrà subvencionada des d'EMUC i es crea per tal de poder endegar uns informatius, de cinc minuts de durada, entorn a les notícies que passin a nivell dels municipis de tot Catalunya. A part, també, s'està negociant actualment amb EMUC una iniciativa que va sorgir de Ràdio Sant Joan i Ràdio La Vall de Les Preses. Aquesta iniciativa versa sobre la creació d'uns cursets - xerrades de formació per a tots els col.laboradors de les emissores de la comarca de La Garrotxa. La iniciativa, que fou ben acceptada pels companys de les emissores municipals, veurà la llum un cop passat l'estiu, i tindria lloc els dissabtes. A més, també s'ha convidat les emissores del Ripollès a adherir-se a aquests cursets de formació.

La Redacció

Associació de veïns...

Barri dels Torrents

Benvolguts amics de Sant Joan:

Com molta gent ja sap, s'ha creat una nova entitat aquí a Sant Joan: L'Associació de Veïns del barri dels Torrents.

Aquesta associació sorgeix a rel de les trobades d'un grup d'amics amb inquietuds per al barri que pensem que pot ésser una bona eina de treball per millorar aquelles coses que siguin millorables, per fer d'interlocutor amb l'Ajuntament o qualsevol organisme oficial en la resolució de qualsevol problema que afecti el barri o els seus veïns. Pensem que junts, com a associació, podem aconseguir millors resultats que no pas particularment. També tenim el propòsit de dur a terme una sèrie d'activitats

lúdiques i d'esbarjo que facin que la convivència entre tots sigui més agradable.

La propera activitat prevista serà la de la festa del barri, que tindrà lloc els dies 14 i 15 d'agost.

No cal dir que hi sou tots convidats i que, de veritat, esperem la vostra assistència.

Voldríem, amb aquesta festa i amb la participació de tots els veïns i altres santjoanencs que ens vulguin acompanyar, iniciar un camí de convivència on tinguin cabuda totes les inquietuds i col.laboracions, perquè l'essència de tota associació és aquesta: amb la participació de tots, millorar i gaudir.

CALAIX DE SASTRE

Amb aquesta secció volem crear un plafó on tothom qui vulgui pot "plantar" aquells petits anuncis: per comprar i vendre coses, per posar-se en contacte amb altres persones per tal de realitzar activitats conjuntes, etc.

Tindran una extensió màxima de mig foli a màquina, encara que ens reservem el dret de retallar-ho (sense que afecti el contingut) en cas de manca d'espai. Els podeu enviar, o deixar, a la Ctra. d'Olot, 53 ("El Soroll de les Fonts" - Calaix de Sastre). Aquests anuncis són gratuïts. La Redacció es reserva el dret de publicar-los si no compleixen els propòsits d'aquesta secció.

- **Es donen classes d'anglès i dibuix** durant els mesos de vacances d'estiu, a nivell particular. Raó: Nuri (29 00 73).

- **Dono classes de dibuix lineal** (isomètrica, perspectiva, dièdric...), **dibuix industrial**... Raó: Pere (29 08 84).

- **Dono classes d'EGB, BUP i COU** (ciències). Raó: Pep Pérez (26 14 11).

- **S'ofereix noia** per fer de cangur, els matins durant els mesos d'estiu. Raó: 29 08 98.

- **Es ven ordinador** compatible semi nou. Raó: 29 07 39

Ajuntament

ANEM FENT...

* Retirar la barana metàl·lica de protecció entre el riu i el parc infantil del carrer Sant Antoni, que era molt rovellada, fins a l'extrem que en alguns llocs s'engrunava amb els dits. S'ha substituït per una de balustres, pilars, ampit, i el terra s'ha fet amb prefabricat de formigó.

* Ajudinat dels parterres de la Ctra. d'Olot en el sector Piscina - Consultori: Canviar terres, tractar-les, plantar arbusts, sembrar gespa, etc. El canvi és a la vista. Tanmateix, s'han replantat una trentena d'arbres al Passeig del Fluvià però havent canviat prèviament les pedres per terra bona.

* Al Cementiri s'ha construït el teulat dels nous nínxols de la cara est.

* Les carreteres de Begudà, Sant Cosme i Aiguanegra s'estan nivellant, s'hi porten terres per tapar els sots, i es retallen branques i matolls dels costats.

* S'ha començat la primera fase d'urbanització de la plaça de Cisteller. Si el temps ho permet serà acabada per la Festa Major i, si no, "al mal temps, bona cara!" Tenim previst muntar-hi una carpa (en el supòsit que s'hagi acabat la plaça) i fer-hi la major part dels actes de la Festa i del Juvinyà - 92.

* Es continua la programació cíclica de neteja de carrers, voreres, imbornals..., inclòs el sector de Cisteller, que els propietaris deixen gentilment per a diversos actes del Roser i la Festa Major. S'ha refet tota la cuneta de la Ronda Font Blanca.

* Una nova fase d'ampliació i selecció en la recollida de

deixalles: Es doblen els contenidors de residus domèstics en dos llocs: Ronda Font Blanca i cruïlla del Ptge. de Girona / Ptge. de Lleida.

Es posa un contenidor per a vidre en la cruïlla de la Plaça Major.

Es col·loquen quatre contenidors per recollir diaris, revistes, etc.:

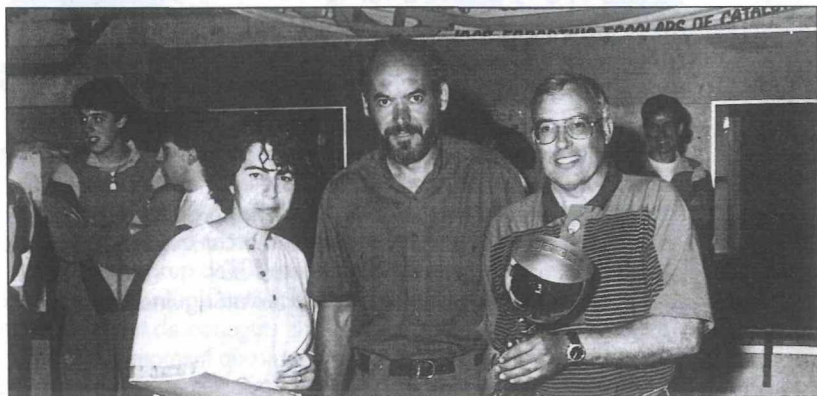
- 1.- A l'Avgda. de Cisteller, darrera la caserna de la G. C.
- 2.- A la cruïlla Lliberata Ferrarons / Jaume Balmes.
- 3.- Al carrer Sant Antoni, al parking del parc infantil.
- 4.- A la sortida del sector urbà de la Roureda.

* Tenim previst, per a aquest estiu, que es puguin veure dos canals de TV privats. Ben aviat TV3 i el Canal 33 s'emetraran des dels repetidors del Cos. Llavors reconvertem els repetidors de Vivers per als canals de TV privats amb un cost econòmic raonable, i al mateix temps no caldrà canviar les antenes particulars de cada casa. També estem gestionant l'obtenció de diversos projectes i pressupostos per tal de saber quant costaria disposar de TV per cable amb molts canals.

* El proper mes de juliol es passarà el BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL N.º 5 per tal d'ampliar la informació que l'Ajuntament va proporcionant per mitjà de Ràdio Sant Joan i El Soroll de les Fonts, a l'hora de donar el balanç de la gestió feta durant aquest primer any.

**L'Ajuntament desitja a tothom
Bona Festa Major - 92**

ESPORT I LLEURE

Liurament del trofeu a C. P. Castanyer, com a escola amb més atletes participants.

LA TEMPORADA HA FINALITZAT

Si volem analitzar aquesta temporada esportiva a la nostra Escola, hauríem de fer-ho pensant en molts detalls que condicionen tota una actuació al llarg del curs. De totes maneres, com a Escola, hem de dir que per part de tothom s'ha fet un esforç per millorar l'esport escolar. Ben segur que totes les coses no han sortit com esperàvem; algunes tampoc no han estat realitzades; som conscients de tot això i acceptem la nostra equivocació. Però les persones que han seguit una mica la nostra trajectòria esportiva durant el curs 91 - 92 podrien comentar el treball dut a terme.

Ja que parlem de persones, volem citar tots aquells pares a qui no veiem mai quan participen els seus fills. Hem de pensar que també és molt important la participació dels pares amb la seva

presència; motiva el jugador, fomenta la coparticipació. Tots tenim feina, però hem de veure on està la importància de les coses. Esperem que el curs que ve tindrem més seguidors.

No, no m'he despistat. Ara passo a explicar el treball fet durant el curs 91 - 92.

La compra de material de volei (pilotes), ja que era un esport nou aquest any; la compra de samarretes per participar en futbol - volei; atletisme; fomentar la màxima participació dels nostres alumnes als Jocs Esportius de la Direcció General d'Esports de la Generalitat de Catalunya, ha estat un esforç important per part de tothom.

Hem participat en Volei, Bàsquet, Futbol, Natació i Atletisme.

Trajectòria de tots aquests equips:

El Volei començà molt bé, però no ha estat el que esperàvem; hi ha jugadors amb tècnica i ganes perquè puguin continuar l'any vinent.

En Bàsquet, gràcies a uns entrenadors que hi han posat tota la seva paciència, l'equip ha millorat força i l'any que ve hi haurà més experiència entre aquestes jugadores noves.

En Natació, un bon nombre d'alumnes participen en les competicions amb el Club Poliesportiu Santjoanenc que, com tots sabeu, també posa tots els mitjans possibles al seu abast per aconseguir millorar els resultats, tant a nivell competitiu com educatiu.

Del Futbol, què en direm? Doncs que han quedat PRIMERS al Campionat Comarcal i, per tant, amb una plaça per participar als

Campionats Provincials. Vam jugar a Olot i no ens classificàrem per participar als Campionats de Catalunya, però Déu n'hi do, eh? No es pot demanar més.

Sobre Atletisme ens podríem estendre força. Ens hem de felicitar de la bona marxa d'aquest esport i dels seus participants.

Hem tingut atletes classificats al Campionat Comarcal. Hem participat als Campionats Provincials (Territorials) de Cross. Atletes que es classifiquen en aquest Campionat i que, per tant, participen als Campionats de Catalunya que es van celebrar a Poblet (Tarragona).

També direm amb satisfacció que el dia 6 de juny es donaren

els trofeus a tots els guanyadors dels diversos esports que organitza el Consell Esportiu de la Garrotxa (al Pavelló d'Olot). A la nostra Escola se li ha donat un trofeu a l'Escola que hi ha participat amb més atletes.

Per tant, i per acabar aquest petit resum, direm que el nostre esport escolar està en una bona trajectòria gràcies a la col·laboració d'entitats, preparadors, Ajuntament, APA i Escola.

Gràcies a tothom i fins el curs vinent.

Jordi Valverde

Professor d'Educació Física
de l'Escola Castanyer

A. E. la Canya

NOTÍCIES DEL CLUB

Un cop acabada la temporada ja es comença a perfilar la propera, en la qual el nostre Club tindrà en competició els equips següents: Tercera Regional, Femení, Cadet, Infantil, Aleví i Benjamí, així com els equips Aleví i Infantil de bàsquet femení.

C. P. Santjoanenc

NOTÍCIES DEL CLUB POLIESPORTIU SANTJOANENC

Després d'haver acabat oficialment les competicions de futbol i bàsquet, que han significat la principal activitat del Club els mesos de primavera i hivern ja que han comportat un moviment

de 120 jugadors federats entre els cinc equips de futbol i els tres de bàsquet, el Club ha preparat les activitats que es desenvoluparan durant la temporada d'estiu. A part de les competicions que farà l'equip de Natació en el Campionat de Piscines Descobertes, i que pràcticament s'inclouen en les que actualment fa en les piscines cobertes, el C. P. S. té previst efectuar durant els mesos de juliol i agost una sèrie d'activitats relacionades amb la natació.

Aquest programa d'activitats o curssets d'estiu, es proposa de la següent manera:

* Poliesport, que inclourà gimnàstica, natació i entreteniments, bàsicament dedicat a la mainada, i que es realitzarà el matí.

L'olimpiada al nostre país

Quan encara falta un mes per a l'inici dels Jocs, tot el nostre país ja viu l'enrenou i la febre de l'olimpisme. Tothom pensa que els Jocs seran una oportunitat de mostrar al món les nostres qualitats i els nostres avenços.

Malgrat això, però, també es posaran de manifest les nostres mancances i els nostres defectes. Seran tres setmanes de bogeria quotidiana i tothom, més o menys, mostrarà el seu orgull pel fet que els Jocs parlin català. Fins aquí tot perfecte, però què passarà després del 15 d'agost, quan tots els millors esportistes del món tornin als seus llocs d'origen? Quina impressió s'emportaran del nostre país? I els catalans? Serviran per a alguna cosa les millores fetes als escenaris esportius i a les viles olímpiques? Sincerament, crec que trigarem molts anys a pair això de l'olimpisme perquè tinc el presentiment que, esportivament, tant Catalunya com la

Actualment els tècnics estan preparant les dates i els equips per donar començament a la nova temporada, en la qual hi haurà algunes novetats.

Cal esmentar que en contra del que es va publicar en l'anterior número, l'actual Junta Directiva del Club continuarà al front de l'entitat almenys fins al final del seu mandat; no obstant això, es produiran algunes noves incorporacions, mentre que d'altres causaran baixa.

L'horari serà de 9 a 12, i l'edat mínima per assistir-hi, de tres anys.

* Ensenyament de natació. Aquesta activitat es farà en dues hores, també el matí, i serà d'11 a 12 o de 12 a 13.

* Perfeccionament de natació. Dedicat, com l'anterior, principalment a la gent jove, també es farà en el mateix horari, o sigui d'11 a 12 o de 12 a 13.

Com a novetat, aquest any s'ha inclòs la natació per a adults. L'horari serà de tardes, repartit en tres hores: de 15 a 16, de 16 a 17, i de 17 a 18.

Aquestes activitats es podran repartir en períodes de 15 o 30 dies durant els mesos de juliol i agost, segons les conveniències dels usuaris, i es desenvoluparan de dilluns a divendres. Cal recordar que l'edat mínima d'assistència serà de tres anys.

Com a nota destacada, s'ha de remarcar que les persones jubilades gaudiran d'un descompte del 50%.

Esperem i desitgem que aquestes activitats siguin de l'agrad de tothom.

resta de l'Estat farem el paper de la trista figura, cosa normal al nostre país, on les autoritats donen més importància a la gresca i a la diversió que no pas a la formació dels nostres esportistes. Això sí: si per alguna individualitat s'aconsegueix alguna medalla, llavors els polítics sortiran a primera plana i diran allò que al nostre país l'esport funciona, però si no hi ha cap èxit ningú no dirà res i tothom s'amagarà i donarà la culpa al jovent. Toquem fusta i desitgem que els Jocs siguin un èxit i que, un cop acabats, les instal·lacions esportives s'omplin cada dia de gent jove amb ganes de practicar l'esport, ja que això contribueix a la seva formació esportiva i humana i, sobretot, és una base enriquidora de la cultura i el progrés d'un país, en aquest cas de Catalunya.

Joan Guirado

El futbol i les noves normes

Repassant la premsa, lleigeixo amb estupor que per a la propera temporada la UEFA ha dictat una sèrie de noves mesures per tal d'evitar pèrdues de temps en els partits de futbol. Crec que tot el que serveixi per a millorar l'espectacle ha d'ésser benvingut, però aquesta mesura de sancionar amb un tir lliure indirecte la passada d'un defensor al porter i sempre que aquest l'agafi amb les mans, és senzillament una passada dels Srs. de la UEFA. Hi ha moltes altres mesures més espectaculars, com per exemple suprimir parcialment el fora de joc, l'expulsió temporal d'un jugador reincident, donar més punts a l'equip que aconsegueixi un resultat de tres o quatre gols de diferència... O bé que cap partit no s'acabi amb el zero a zero inicial, és a dir, que en el partit que s'acabés així es fes el llançament de penals per tal que un equip o altre aconsegueixi els dos punts.

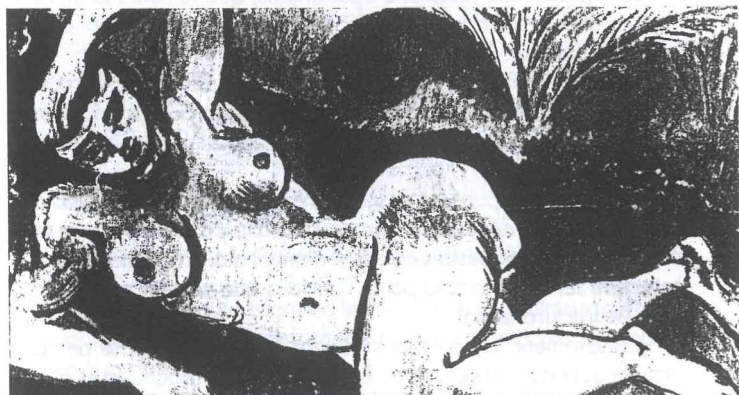
L'espectacle milloraria i els espectadors gaudirien de l'emoció dels gols, salsa indiscutible del futbol, però mentre els organismes europeus i mundials siguin regits per persones desfasades i arcaiques, l'esport rei estarà condemnat a mort.

Joan Guirado

COLLABORACIONS I OPINIONS

LA PINTURA DEL ZERO ALS ISMES (VI)

MATISSE. Nu la blau. 1907

FAUVISME

El 1905 es va realitzar a París una exposició col·lectiva que va marcar una nova era en el desenvolupament de l'art modern.

Entre aquest grup de pintors joves hi havia Georges Rouault, Henri Matisse, André Derain, Rouault Doffy i Georges Braque, pintors totalment desconeguts fins aquella data.

Fins aquell moment quasi no tenien vincle d'unió, tot i que ja havien estat classificats pels artistes conservadors i els professors de Belles Arts de París com a revolucionaris i agitadors.

Després de la inauguració del Saló de Tardor ja tenien un nom comú i una missió col·lectiva; segons un crític de l'època, aquesta missió col·lectiva era la destrucció de la resta de seny i bellesa que encara posseïa l'art; el nom que se'ls va donar va ésser el de "Fauves" (fieres) i la sala d'art on eren les seves pintures va rebre la denominació de la "cage aux fauves" (la gàbia de les feres).

Aquesta tendència, que va començar cap a l'any 1899, cristal·litzà en el Saló de Tardor de 1905, i el que té de comú tot el grup és l'exaltació del color pur, el rebuig de la perspectiva i dels valors de l'art clàssic, el mateix rebuig de l'espai, la llum i el naturalisme impressionista.

Com la seva denominació indica, Fauve, el fauisme és un moviment fierament individualista que sorgeix de les potències del subconscient per prendre la seva agitació i expressió d'allò infrahumà i de les potències dissolvents de l'ànima. Van Gogh va

dir: *En lloc d'intentar reproduir exactament el que tinc davant dels ulls, jo utilitzo el color més arbitrari per expressar-me amb més força, principi adoptat per la nova escola fauvista.*

Matisse és sens dubte l'artista més interessant del grup. Realitza, mitjançant un traç de ploma, llapis o pinzell, l'element que evoca éssers o objectes. Les seves harmonies són d'una gran síntesi, i són constituïdes per traços vius i contrastos audaços de colors considerats com a incompatibles.

Duffy aplica el color pur en fina capa (vermells, blaus i verds) en taques que es fonen, i realitza el seu dibuix sobre elles mitjançant línies de negre o blau.

Rouault és el qui s'expressa amb més força mitjançant capes de pintura de gran espessor, de colors intensos, que contorneja com línies negres que recorden un vitrall.

André Derain era el més jove del grup, i en les primeres exposicions era representat per grans teles enèrgicament simplificades i de gran colorit, en les quals tenien un gran paper els contorns fortament acusats per denses pinzellades. Cap al 1908 - 1910 va abandonar aquesta tendència per adherir-se al moviment cubista, del qual va desertar més tard per remuntar-se a les fonts d'aquesta escola, tornant a les recerques formals de Cézanne.

Matisse va aconseguir alguna de les directrius del progrés modern. També ha estat hereu de Manet i dels impressionistes, assolint totalment els propòsits del grup dels "fauves" que va començar amb l'impressionisme, sometent la seva pintura a la disciplina formalista per submergir-la posteriorment com una pintura decorativa, i es convertí en el més destacat pintor decoratiu del món occidental.

Duffy va continuar il·lustrant la vida dels camps, de curses de cavalls i de les platges mitjançant el seu mètode de dibuix cal·ligràfic aplicat amb els rentats de pintura que feia coincidir.

En resum, els "fauves", als quals s'havien unit alguns pintors com André Dumoyer de Sagoneac, Marie Lauvencin... entre d'altres, van emprendre una sèrie d'exploracions que van donar com a resultat la guerra de vint anys d'ismes, a la qual va deure la seva vitalitat l'escola de París entre 1910 i 1930 persistint d'una manera divergent i individual fins a la dècada dels 40, en què van anar desapareixent per causes naturals.

Alfonso López del Valle

"L'HOME PROPOSA, DÉU DISPOSA, I L'ALFONSO S'HO AMANEIX"

(Referent a l'article "Visita dels alumnes de l'Escola d'Ydes a Sant Joan les Fonts", de l'Alfonso López del Valle).

El dimecres 22 de gener, dia assenyalat per a l'excursió a Barcelona amb els companys d'Ydes, va començar amb una meravellosa nevada que va vestir de blanc tota la comarca. Això és cert, Alfonso. A partir d'aquí, donat que ens hem sentit "tocats" o "trastocats", volem puntualitzar quatre coses.

La partida era prevista per a les 8 del matí. Els professors del C. P. no van anar apareixent, com fantasmes, sinó que a les 8 en punt eren al lloc de trobada. És cert que la directora va quedar bloquejada per la neu i que gràcies a l'amabilitat d'un pare d'alumne pogué, finalment, arribar.

El Sr. Alfonso López considera "psicosi d'alarma" el fet de replantejar-se l'anada amb 60 alumnes a Barcelona, quan per Ràdio, Protecció Civil, davant les previsions meteorològiques, disposava que es tanquessin les escoles i anul·lava el transport

escolar. No és de persona assenyada sospesar els pros i contres quan es té a sobre la responsabilitat de tants alumnes? Prendre decisions a la lleugera en situacions com aquesta, pot portar conseqüències lamentables que qualsevol professional ha de preveure.

Ens agrada molt una bona programació de les activitats com la que ens tenies preparada, però no és de persona intel·ligent saber-se adaptar a circumstàncies adverses i saber amotllar-se a situacions o necessitats fins i tot biològiques (ni pipí ens hauries deixat fer...)?

I per últim, no creus que els mots "laborioses gestions", "providencialment", "dots diplomàtics", "retenir les hostesses"... són de novel·la? No oblidis que, en definitiva, els intercanvis escolars són activitats dutes a terme per la mainada i els professors d'ambdues escoles, que hi han dedicat una bona dosi d'esforç i d'il·lusió.

**Professors participants en
un projecte que... per poc
se'n va en orris.**

LA CRISI DE LES ENTITATS... d'entitats descafeïnades

Avui dia, parlar de moviments de base i col·lectius organitzats sembla que ha passat de moda, tan sols es percep com un conjunt de formes històriques i, com a tals, són emmagatzemades en allò que se n'ha dit la memòria col·lectiva.

Des de fa poc temps, de manera progressiva s'han anat canviant uns mots per uns altres que intenten designar realitats similars, malgrat que tot aquest objectiu és més que dubtós.

Així per exemple, allò que abans se'n deia col·lectius organitzats o moviments de base, avui dia ha passat a anomenar-se "entitats" o "moviments associatius". Aparentment sembla que res no ha canviat, però és realment així?

No faré pas una descripció de les organitzacions del passat, tan sols em centraré en aquelles que hem heretat. Vull dir aquelles que de manera "desinteressada" proposa el Govern de la Generalitat i accepta amb tota tranquil·litat l'Administració local.

M'estic referint a totes aquelles associacions que per tal d'ésser reconegudes oficialment exigeixen l'elaboració d'uns Estatuts (fins aquí res), i de manera bastant subtil s'exigeix també la necessitat d'establir tota una jerarquia interna, representada a través d'uns càrrecs que es col·loquen al llarg d'una estructura piramidal, al capdamunt de la qual hi ha el president, i al capdavant els vocals, i més avall uns que tot sovint són anomenats socis.

Ben cert és que en algunes entitats el pla formal difereix força del pla real, i la jerarquia a què l'obliga la llei es dilueix sota la cooperació dels qui formen part veritable de l'organització en qüestió. Sort n'hi ha, doncs, de poder infringir la norma i el reglament!

És, però, llastimós que la igualtat no s'estableixi en les bases d'aquesta, vull dir en les disposicions legals que l'han de regir. Algú podrà dir que existeix el règim de cooperatives, i realment és així, però ha de saber també que si es vol constituir en associació (juvenil) no lucrativa, li és del tot impossible si vol rebre subvencions de la Generalitat.

Rebre ajuts de l'Administració local a vegades és més fàcil, però ocasionalment s'exigeix a canvi una contrapartida que no tothom està disposat a acceptar.

És deplorable que el discurs democràtic, aquell que es basa en

la representativitat, igualtat d'oportunitats, que fomenta la lliure participació o elecció, trobi un sostre que li impedeixi realitzar aitals propòsits.

Tal i com he vingut mostrant, aquest sostre es troba per partida doble: a) la jerarquia que l'imposa la llei elaborada pel Govern (autonòmic, en el nostre cas), i les concessions que demana l'Administració local (i comarcal).

Aquest segon punt tan sols l'apunto com una consideració a tenir en compte, de manera que em cenyixo als efectes que té la llei vigent, quan aquesta s'aplica al damunt d'una associació que tot sovint serveix d'escola per a individus que ocupen nous llocs dins l'estructura social.

Curiosament, les entitats tot sovint serveixen de base per a aquells qui més tard ocupen un lloc en l'aparell polític. Cert és que no esdevé condició indispensable, però mirant la casuística de la nostra societat, aviat podríem dir que és allò més habitual (és clar que sempre hi ha excepcions).

El fet de formar part d'una entitat proporciona a un allò que els sociòlegs han anomenat "capital social" i "capital cultural", és a dir, conèixer tota una xarxa de relacions socials que possibiliten o obstaculitzen desenvolupar determinades tasques, permet també accedir a determinada informació, etc... Aquest mateix capital facilita conèixer de prop la llei sense necessitat d'estudiar-la, i a més, exigeix que l'hi amotllis. És precisament en aquest darrer punt on es pot dir que l'entitat esdevé una bona "escola" perquè acceptis una jerarquització que més tard es reproduirà en els àmbits més diversos.

D'aquesta manera es legitima i consolida l'eterna desigualtat, una "cosa" que tothom (bé, no tots) vol fer desaparèixer, però ben poca gent es posa d'acord per establir un procediment que ho possibiliti.

L'única voluntat d'aquest article és expressar la jerarquització que hom pot trobar en la majoria d'associacions i entitats, almenys pel que fa a l'aspecte organitzatiu formal.

Per últim sols voldria recriminar a les institucions "competents" en la matèria, el fet que a través de campanyes banals hagin venut (i exigint) models organitzatius que obliguen a "prostituir-se", menyspreant-ne d'altres que es basen en la plena igualtat dels seus membres, i que fomenten de manera molt més clara allò que se'n diu el treball en equip. Les cooperatives en són un exemple.

Jordi Feu i Gelis

L'ART DE MENJAR

LA XOCOLATA

La xocolata és una de les més boges passions de les nostres boques. De petit, sortint de l'escola, el meu autòcton berenar era una llesca de pa amb xocolata. A algú fins i tot aquest aliment arriba a provocar-li una dolça drogaddicció que comença amb un tallet de la teula fins que no en queda ni mica.

Hom pot saber que la xocolata era una beguda amb perfum molest; així ho consideraven els antics azteques i altres pobles americans. Es va fer molt típica entre els segles XVII i XIX, època de les anades dels viatgers europeus, espanyols i catalans.

Cal esmentar que la primera fàbrica de xocolata espanyola, i possiblement europea, es va fundar a Barcelona l'any 1780 i, des de llavors, aquest producte ha fet tradició en el nostre país. A Baiona, ciutat francesa, hi ha el museu de la xocolata.

Aquest producte el trobem de moltes maneres: pastosa, freda, dolça, amargant, amb aroma de llet, de taronja, de maduixa, cafè, vainilla, caramel, gingebre, canyella, etc.

Hi ha una clara diferència entre la xocolata, el cacao, la mantega de cacao i la cobertura.

La xocolata és un producte obtingut de la barreja de les petites favetes de cacao americanes, africanes o índies. Aquesta operació comença amb la fermentació de les favetes. Seguidament hi ha l'assecat, que es pot fer industrialment o per mètodes artesans. El tercer pas és la torrefacció. Cal anar molt amb compte perquè és el punt clau del resultat final; si es torra molt agafarà uns sabors amargs, mentre que si no es torra gaire tindrà un gust àcid.

Cal encara un últim pas abans d'obtenir la xocolata que coneixem: separar el gra de la closca, sense deixar cap resta en el cacao.

Si aquestes operacions no les fem bé, la xocolata surt de mala qualitat, per això cal tenir màquines sofisticades sempre a punt per al progrés.

La xocolata que s'utilitza per fer bombons no és la mateixa que comprem en teules. Aquesta ha de tenir molt poca mantega de cacao, per la qual cosa l'anomenem de cobertura, i es presenta en teules de 5 kgs. o en petites gotes. A l'hora de desfer-la no pot passar dels 40 grams.

LA RECEPTE

Suflé de xocolata

Són unes postres calentes i esponjoses. Els ingredients són els següents: 250 grs. de xocolata amarganta, 10 grs. de sucre glaç, 5 ous sencers i 5 clares, 50 grs. de mantega.

Fem fondre la xocolata molt lentament. Hi afegim la mantega i els rovells. Batem les clares a punt de neu i les hi afegim a poc a poc. Finalment, el sucre.

Amb molta cura que les clares no baixin, posem la barreja dins el motlle untat de mantega i sucre, i el coem al forn uns 15 minuts a 220°C.

Un bon vi per a aquest plat: Banyuls du Doctor Parcet. 16'5°C.

Vi dolç natural de la regió de la Catalunya Nord. Color caoba amb reflexos ataronjats, característics de l'oxidació del vi. El got es presenta amb notes de compota de fruita molt madura, tabac i cacao. L'entrada en boca és untuosa. En el pas de la boca és equilibrat i té un agradable llarg post - gust.

Pep Nogué

LLETRES

LA FLAMA NO TRAVESSA L'ATLÀNTIC

Aquests dies de Jocs Olímpics, no tot ha d'ésser sortir al carrer i aplaudir els esdeveniments. També hem de saber tenir un moment per gaudir d'unes lletres que ens diran coses que no són al carrer, ni a la televisió, ni als diaris, i que ens faran entendre molt millor els esdeveniments del 92 dels quals serem, segurament, simples espectadors.

Una llum s'obre pas entre la foscor, no la detura cap circumstància adversa; més poderosa que cap altra força humana, la Flama Olímpica va fent camí. Empúries rep amb eufòria aquest símbol provinent d'Atenes igual com molts segles enrera havia rebut -segurament llavors sense tant d'entusiasme- les naus gregues. Des del 13 de juny fins al 25 de juliol, aquesta torxa recorrerà, incansable, tot Catalunya i l'Estat espanyol. Els diaris recullen la notícia i assenyalen un nou rècord olímpic: uns cinc

milions de persones de totes les comunitats autònomes podran veure la Flama en el decurs del seu incansable recorregut. Dos punts geogràficament tan llunyans (Atenes - Barcelona) volen ésser els testimonis vius d'una celebració que, a través de l'esport, intenta agermanar tot el món. Una empresa arriscada, sens dubte.

No s'ho imaginaven pas els grecs que habitaven prop d'Olimpia, ara fa uns 2.700 anys, que posarien en funcionament una maquinària tan complexa. Aquell temps, un dels principals temples de Zeus a Grècia era el situat a la costa oest del Peloponès i allà, com a ritus de culte a aquest déu, s'organitzaven uns festivals religiosos cada quatre anys. A Olimpia, durant aquesta festivitat, s'hi celebraven curses de carros i cavalls, lluita lliure, boxa i altres disciplines atlètiques. El premi per als guanyadors consistia en una corona d'olivera, que es considerava l'arbre sagrat de Zeus, i que creixia a l'Olimp.

Malgrat ésser una competició de caràcter religiós, el Cristianisme s'imposà sobre Zeus i els seus atletes, i l'emperador

Garatge

PIRINEU

MAZDA

Ctra. Sta. Coloma, 158 - Tel. 26 23 33

17800 **OLOT**

finques

al capdamunt del Firal
Tel. 26 54 00
OLOT

Ara, és fàcil comprar un pis o una casa.

Aprofiti els avantatges del nou Pla d'Habitatges.

Interessos del 7'5, 9'5 i 11%, segons ingressos familiars.

A **Paulí-finques**, disposem de vivendes amb aquests avantatges.